

Til:
Folketingets Socialudvalg
Christiansborg
1240 København K

Skårup 5. maj 2007

Fra:
Irene Gafert
Nyborgvej 320,
5881 Skårup

Vedrørende bedre forhold for handicaphjælpere som skal til 1.behandling den 10. maj

Jeg er uddannet sygeplejerske, men også selvstændig kunsthåndværker. Det passer mig meget fint at arbejde som handicaphjælper i 24 timers vagter.

Jeg kan se at det helt klart er en ressource at have faglig uddannet personale ansat i et team omkring en handicappet.

Har den handicappede bevilling til 24 timers hjælp er vedkommende som regel meget handicappet.

Jeg har arbejdet som hjælper hos en ung totallammet mand. Han kunne intet selv, men havde fået bevilliget en paragraf 77, hvilket jo indebærer at han selv har ansvaret for at ansætte og oplære sit personale.

Som fagperson, var jeg meget chokeret over at se og opleve hvad der egentlig foregik. Den unge mand var slet ikke i stand til selv at beslutte hvad der skulle gøres ved ham eller hvordan. Det har han slet ikke fagkundskab eller erfaring til at vide. Mange af dem som blev ansat var fuldstændig ufaglærte og disse personer skulle så varetage den personlige pleje og observation af den unge mand. Totalt inkompetent og ligefrem livsfarligt i mine øjne.

Jeg forsøgte på bedste vis at råde og vejlede min bruger til hvad han skulle gøre, bla. at nu mente jeg altså han skulle tilkalde hjemmesygeplejersken, når han ikke havde haft ordentlig afføring i 2 uger. Han benægtede, men jeg sørgede jo for at vi lavede et rapport system. osv. Osv.

Han havde konstante blæreinfektioner, hygiejnen var slet ikke forstået fra mange ansattes vedkommende. Han blev en gang kateteriseret 6 gange i døgnet af bl.a. en vvs mand som var blevet oplært af en butiksassistent.

Jeg mener det er fuldstændig vanvittigt at så handicappede og unge mennesker ikke kan ansætte faglært personale og lønne dem efter deres kvalifikationer.

Jeg kunne som fag person simpelt hen ikke holde ud at være vidne til de uhyrligheder der foregik og som jeg jo pga. min faglighed kunne vurdere til at være uhyrlige. Jeg forsvandt efter 4 måneder.

Jeg har stadig kontakt til den eneste af de gamle ansatte som er tilbage og er blevet oplyst om hvordan det går støt ned af bakke med den unge mand, med stor udskiftning af personale som aldrig bliver forsvarligt oplært med deraf følgende gentagne infektioner, sår, obstipationer osv. . . . Den unge mand ligger jo altså også i respirator og her er det

også ham selv der sammen med vvs manden eller butiksassistenten skal oplæres nyt personale.

At være sin egen arbejdsgiver er en meget stor opgave. Den forstår han heller ikke at forvalte på anstændig eller forsvarlig vis. F. eks. Kunne han finde på at ringe til mig og sige jeg ikke skulle komme alligevel på planlagte vagter fordi han hellere ville have en anden den dag eller hvad ved jeg. og da vi jo ikke har nogen overenskomst som handicaphjælper kan man ikke gøre ret meget. jo man kan sige op når man har fået nok og se om man kan finde et bedre job.

Men jeg mener stadig at det er for ringe at man som handicaphjælper ikke har mulighed for at få en passende løn hvor man bliver aflønnet efter kvalifikationer og anciennitet. Og at det ej heller er muligt at man overhovedet kan optjene anciennitet. Og hvorfor skal vi ikke ha pension?? Og hvorfor er det kun nogle ting der følger en eller anden efter kommune udvalgt løn overenskomst. Det er jo i virkeligheden slet ikke den handicappede som bestemmer hvad vi skal have i løn , hvilke tillæg osv. Det er kommunerne der bestemmer hvad de vil bevillige løn til ,men spørger man de handicappede som jo er arbejdsgiveren på papiret, ja så siger de at de ikke kan betale mere end hvad de får bevilliget, og så kan de søge kommunen om bevilling til mere betaling.

Men de er jo bange for at få frataget noget af det de allerede har fået bevilliget, så derfor er de meget forsigtige med at forlange mere af kommunerne. . . eller de har simpelt hen ikke evnerne til at anmode om sådanne ting., eller orker det ikke.

Spørger man kommunerne om ikke det er rimeligt at man får pension, løn efter uddannelse osv. Ja så kaster de bolden tilbage og siger at det skal jeg jo spørge min arbejdsgiver om. . . det har de ikke noget at gøre med.

Jeg har været udsat for de mest utrolige ting fra Svendborg kommune og har været ved at lægge sag an mod dem, men orkede ikke i den sidste ende. Jeg er blevet talt ned til i en sådan grad at jeg troede det var løgn. Jeg fik bare besked på at hvis jeg var utilfreds med noget så kunne jeg jo bare sige op. . . dette var samtidig med at kommunen forsøgte at snyde mig for 20. 000 kr, som jeg ved et rent tilfælde opdagede at andre ansatte havde fået i forbindelse med en oplæringsperiode.

Ud over det fik jeg besked på , af kommunen, at jeg skulle stå til rådighed stort set altid ,da jeg var ansat som afløser. og dette uden at få en krone for det. Det nægtede jeg simpelt hen.

Jeg kan fortsætte i en uhyrelighed. nogle kommuner er storslemme i deres forvaltning af denne lov ,andre kun små slemme.

Nu arbejder jeg i 24 timers vagter under en kommune hvor de kun er små slemme, men dog taler pænt til mig.

Der er heller ikke særlig klare regler om hvad man kan blive udsat for at skulle udføre af arbejde hos den handicappede.

Der hvor jeg er nu er nogle af de arbejdsstillinger jeg bliver nødt til at indtage for at kunne udføre det forlangte arbejde meget ryg belastende. Jeg kan selvfølgelig nægte, men får så at vide at alle de andre jo sagtes kan udføre jobbet. . . ja, men hvor mange er ikke holdt op fordi de ikke kunne holde til det rent fysisk. og hvor mange tør slet ikke sige noget af frygt for at miste jobbet??

Jeg mener helt klart at vi skal have en overenskomst og at den skal være fælles for alle i hele landet, og så mener jeg heller ikke det er forsvarligt i langt de fleste tilfælde at det er

den handicappede der skal være vores arbejdsgiver. Det er for stort et ansvar at lægge på den handicappede, som slet ikke er uddannet til at være arbejdsgiver.

Regulær uddannelse eller efteruddannelse er der stort set ikke noget af, så hvordan skal en ikke faguddannet vide om det de gør er forsvarligt såvel for dem selv som for den handicappede. ???

Jeg kunne ryste op med meget mere, mange flere personlige eksempler, men stopper nu for at dette ikke skal blive en roman. Jeg håber så, at det jeg har fået med, vil gøre indtryk på nogen af jer som har mulighed for at gøre noget ved såvel vores som den handicappedes situation. For den er da fuldstændig utidssvarende i år 2007 og et land som Danmark.

Når jeg fortæller folk om mine arbejdsforhold, løn osv. , tror de simpelt hen ikke på at det kan være rigtigt. De er overbevidst om at der må være sket en fejl, for sådan noget kan da ikke forekomme i et demokratisk land som Danmark, hvor stort set alle faggrupper har en overenskomst, med ordnede forhold.

Med venlig hilsen

Irene Gafert

